

CULTURAL STUDIES

THE ROLE OF MILITARY CHAPLAINCY IN THE USA

РОЛЬ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА В США

Oleksandra Masiuk¹

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-472-6-20>

Повага та дотримання релігійної свободи американських солдатів існує з моменту заснування американської нації. Навіть генерал Джордж Вашингтон забезпечив свободу віросповідання своєї армії, розуміючи важливість морально-духовного чинника для військових. В 1758 році, під час французько-індіанської війни, у Вірджинії з'явилися капелани – полкові священики. Капеланами були представники протестантів, серед них – англікани, баптисти, конгрегаціоналісти та пресвітеріани. 29 липня 1775 року Конгрес офіційно визнав капеланів.

Найвідомішим інститутом військових капеланів є Капеланська служба збройних сил США. Пентагон приділяє дуже серйозну увагу релігійній сфері життя військовослужбовців. Текст військової присяги в армії США закінчується словами: «Нехай допоможе мені Бог». У статті 6 «Кодексу поведінки військовослужбовців Збройних сил Сполучених Штатів» сказано: «Я ніколи не забуду, що я американець, який бореться за свободу, відповідальний за свої дії та відданий принципам, завдяки яким країна вільна. Я буду вірити в мого Бога і в Сполучені Штати Америки» [2].

Корпус капеланів армії Сполучених Штатів (USACC) складається з рукоположених священнослужителів різних конфесій, які є армійськими офіцерами та служать військовими капеланами, а також рядовими солдатами, які служать помічниками. Їх мета полягає в тому, щоб пропонувати релігійні церковні служби, консультації та моральну підтримку збройним силам, як у мирний час, так і під час війни.

Місія капелана полягає в тому, щоб привести солдатів до Бога і Бога до солдатів. Америка закликає свою армію воювати та перемагати у війнах своєї нації і армійські капелани присутні на кожному кроці. Чи під час навчання, чи під час операцій, армійські капелани представляють сотні американських деномінацій і релігійних традицій і виконують

¹ The National University of Ostroh Academy, Ukraine

священне покликання служіння, виражене в їхньому девізі «Pro Deo et Patria» (для Бога і країни).

Служба капеланів фінансується з військового бюджету, а їх статус у правах і привілеях прірівнюється до офіцерів. Капелани мають не лише власне керівництво, а й власні навчальні заклади та ЗМІ. Військові капелани не є учасниками бойових дій. Зброї не носять і не воюють.

Вимоги, щоб стати військовим капеланом США: закінчити або мати ступінь бакалавра в акредитованому університеті; випускники коледжу можуть подавати документи протягом шести місяців після закінчення навчання; бути в змозі отримати дозвіл на військову службу від релігійної групи до якої себе відносить майбутній капелан; зарахований або прийнятий як студент денної форми навчання в акредитованій аспірантурі, яка кваліфікуватиме заявника для висвячення/служіння; пройти військово-фізичний іспит; бути громадянином або постійним жителем США; пройти допуск Національного агентства безпеки.

Армійські капелани підтримують ці зусилля, заохочуючи та моделюючи повагу та турботу про кожного члена армійської команди, а також допомагаючи солдатам та членам їхніх сімей: а) у створенні власних позитивних особистих цінностей; б) зміцнити відчуття життєвої мети, визначеної своїми цінностями; в) дотримуватись щоденних практик, які зміцнюють їхні цінності; г) спілкуватися та взаємодіяти з військовими у такий спосіб, щоб підтримувати їх цілеспрямованість та моральну витримку при виконанні бойових завдань.

До офіційних обов'язків капеланів входить: богослужіння; літургії; обряди, похорони та вшанування померлих; лікарня, в'язниця, освіта та душпастирство; заходи духовної віднови; гуманітарні проекти; надання послуг утриманням та іншим уповноваженим особам.

На даний момент в армії США служать приблизно 3000 військових капеланів (в армії – 1580; у військово-морських силах – 800; у військово-повітряних силах – 549); ще майже 2000 служать резервістами. Найпоширенішими релігійними традиціями капеланів є протестантські та католицькі, але загалом серед релігійної належності капеланів представлено близько 175 різних конфесій [3, с. 3].

Американська модель державно-орієнтованого душпастирства має також екуменічний характер з тотальним переважанням представників різних конфесій. Військові капелани мають необхідні навички та можливості для забезпечення комфорту та підтримки солдатів на полі бою та поза ним. Їхня робота, заснована на співчутті та духовному керівництві, виходить за межі релігії, культури та професії. У час панування інформації та технологій людський дотик капеланів є неоціненним.

Список використаних джерел:

1. USCC United States Chaplain Corps. URL: <https://uschaplains.us/history-of-chaplaincy/>
2. Ronald Reagan Presidential Library & Museum, the Code of Conduct for Members of the Armed Forces of the United States. DOI: <https://www.reaganlibrary.gov/archives/speech/executive-order-12633-amending-code-conduct-members-armed-forces-united-states>
3. Otis, P. (2009). An overview of the u.s. military chaplaincy: a ministry of presence and practice. *The Review of Faith & International Affairs*, 7(4), 3–15. DOI: <https://doi.org/10.1080/15570274.2009.9523410>